

368L0193

17.4.68

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

N:o L 93/15

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 9 päivänä huhtikuuta 1968,

viiniköynnöksen kasvullisen lisäysaineiston pitämisestä kaupan

(68/193/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

on kuullut talous- ja sosiaalikomiteaa asiasta,

sekä katsoo, että

viinin ja syötäväksi tarkoitettujen viinirypäleiden tuotannolla on tärkeä asema Euroopan talousyhteisön maataloudessa,

tydyttävien tulosten saavuttaminen viininviljelyssä riippuu suuresti sopivien kasvien käytöstä; tätä varten tietyt jäsenvaltiot ovat jo jonkin aikaa rajoittaneet viinin kasvullisen lisäysaineiston pitämisen kaupan korkealaatuisiin taimiin ja puuainekseen; nämä valtiot ovat hyötäneet useiden vuosikymmenien ajan jatkuneesta järjestelmällisestä kasvien valintatyöstä, jonka avulla on saatu pysyviä ja yhtenäisiä viiniköynnöslajikkeita, joiden ominaisuuksien perusteella voidaan olettaa niiden käytöllä saavutettavan olennaista hyötyä,

yhteisössä saavutetaan viininviljelyssä parempi tuottavuus, jos jäsenvaltiot soveltavat yhdenmukaisia ja mahdollisimman tiukkoja sääntöjä kaupan pidettäväksi hyväksytyjen lajikkeiden valikoinnissa,

kaupan pitämisen rajoittaminen tiettyihin lajikkeisiin on kuitenkin perusteltua ainoastaan, jos viininviljelijällä on samanaikaisesti takeet siitä, että hän tosiasiallisesti saa juuri näiden lajikkeiden lisäysaineistoa,

tämän vuoksi tietyt jäsenvaltiot soveltavat varmentamisjärjestelmiä, joissa virallisella tarkastuksella varmistetaan lajikkeiden tunnistettavuus ja puhtaus sekä niiden terveys, erityisesti virustautien osalta; nämä järjestelmät voivat muodostaa perustan yhteisön yhtenäiselle varmentamisjärjestelmälle,

yhteisössä tuotettavaa lisäysaineistoa koskevaa järjestelmää olisi sovellettava niin jäsenvaltioiden väliseen kauppaan kuin kansallisilla markkinoilla kaupan pitämiseen,

viinirypäleiden tai lisäysaineiston tuottamiseen tarkoitettua lisäysaineistoa olisi yleensä voitava pitää kaupan ainoastaan, jos se on virallisesti tutkittu ja varmennettu varmentamissääntöjen mukaisesti peruslisäysaineistoksi tai varmennetuksi lisäysaineistoksi; teknisten nimitysten "peruslisäysaineisto" ja "varmennettu lisäysaineisto" valinta perustuu jo olemassaolevaan kansainväliseen alan sanastoon ja muiden kasvisukujen ja lajien osalta säädettyihin yhteisön järjestelmiin,

on suotavaa rajoittaa varmennetun lisäysaineiston kaupan pitäminen kloonivalinnalla saatuun viiniin; tämän tavoitteen saavuttaminen ei nykyisin ole kuitenkaan mahdollista, koska tällainen aineisto ei riitä kattamaan yhteisön tarpeita kokonaisuudessaan; sen vuoksi olisi sallittava väliaikaisesti sellaisen tarkastetun vakioaineiston pitäminen kaupan, joka täyttää lajikkeiden tunnistettavuus ja puhtausvaatimukset, mutta ei tarjoa samanlaisia takeita kuin kloonivalinnalla saatu lisäysaineisto; tämä luokka on kuitenkin poistettava asteittain,

jos jäsenvaltiossa ei lisätä viiniköynnöstä tai lisäysaineistoa ei pidetä kaupan, on perusteltua vapauttaa tämä valtio velvoitteesta järjestää vakiolisäysaineiston varmen-

(¹) EYVL N:o 156, 15.7.1967, s. 30

taminen ja tarkastus, poistamatta kuitenkaan sen velvollisuutta rajoittaa aineiston pitäminen kaupan koskemaan varmennettua lisäysaineistoa ja vakiolisäysaineistoa,

lisäysaineisto, jota ei pidetä kaupan, olisi jätettävä yhteisön sääntöjen soveltamisalan ulkopuolelle, koska sen taloudellinen merkitys on vähäinen; tämä ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen antaa siitä erityismääräyksiä,

yhteisön sääntöjä ei olisi sovellettava lisäysaineistoon, joka on todistetuksi tarkoitettu vietäväksi kolmansiin maihin,

neuvosto antaa myös kolmansissa maissa tuotettua ja yhteisössä kaupan pidettävää lisäysaineistoa koskevat yhteisön säännöt 31 päivään joulukuuta 1969 mennessä,

lisäysaineiston geneettisen arvon lisäksi sen ulkoisen laadun parantamiseksi yhteisössä on säädettävä tietyistä teknistä puhtautta, laatua ja kokolajittelua koskevista edellytyksistä,

lisäysaineiston tunnistettavuuden varmistamiseksi on vahvistettava yhteisön sääntöjä, jotka koskevat erien erottamista, pakkaamista, pakkausten sulkemista ja merkitsemistä; tätä varten etiketeissä on oltava tarvittavat tiedot virallista tarkastusta ja viininviljelijää varten, ja niistä on käytävä ilmi, että varmentaminen on tehty yhteisön järjestelmän mukaisesti,

sen varmistamiseksi, että kaupan pitämisessä noudatetaan sekä lisäysaineiston laatua koskevia edellytyksiä että sen tunnistettavuuden varmistavia säännöksiä, jäsenvaltioiden on säädettävä aiheellisista tarkastusta koskevista säännöksistä,

nämä edellytykset täyttävän lisäysaineiston kaupan pitämiselle on asetettava ainoastaan yhteisön sääntöjen mukaisia rajoituksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 36 artiklan soveltamista,

yhteisen lajikeluettelon laatimiseen saakka näihin rajoituksiin olisi sisällytettävä erityisesti jäsenvaltioiden oikeus rajoittaa lisäysaineiston pitäminen kaupan sellaisiin lajikkeisiin, joilla on viljelyä käyttöarvoa niiden alueella; ei ole tarkoituksenmukaista ratkaista tässä vaiheessa kysymystä siitä, voivatko jäsenvaltiot kieltää kokonaan tai osittain tiettyjen viiniköynnöslajikkeiden viljelyn niiden alueella ja mitkä ovat tällaisen kiellon edellytykset,

on tarpeen tunnustaa tietyin edellytyksin, että jossakin jäsenvaltiossa varmennetusta peruslisäysaineistosta

muissa jäsenvaltioissa tuotettu lisäysaineisto vastaa tässä jäsenvaltiossa tuotettua lisäysaineistoa,

jos eri luokkien varmennetun lisäysaineiston tai vakiolisäysaineiston saatavuus vaikeutuu, olisi tilapäisesti hyväksyttävä lisäysaineistoa, johon sovelletaan lievennettyjä vaatimuksia,

eri jäsenvaltioiden vakiolisäysaineiston teknisten varmentamismenetelmien ja tarkastusmenetelmien yhtenäistämiseksi ja yhteisössä varmennettujen tai tarkastettujen aineistojen ja kolmansista maista lähtöisin olevien aineistojen vertaamisen mahdollistamiseksi tulevaisuudessa jäsenvaltioissa on tehtävä yhteisön kokeita eri luokkien lisäysaineiston laadun arvioimiseksi,

komission tehtäväksi olisi annettava tiettyjen soveltamista koskevien toimenpiteiden toteuttaminen; suunniteltujen toimenpiteiden täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä, jolla toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission välinen tiivis yhteistyö maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevässä pysyvässä komiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tämä direktiivi koskee yhteisössä tuotettua ja kaupan pidettyä viinin kasvullista lisäysaineistoa, jäljempänä "lisäysaineisto".

2 artikla

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

A "Viinillä": *Vitis* (L.) sukuisia kasveja, jotka on tarkoitettu viinirypäleiden tuottamiseen tai käytettäväksi saman kasvin lisäysaineistona.

B "Lisäysaineistolla":

i) *Viinintaimia*

a) juurtuneet: viiniköynnöksen juurtuneet varttamattomat osat, jotka on tarkoitettu varttamatta istutettaviksi tai käytettäväksi perusrunkoina;

b) vartteet: viiniköynnöksen osat, jotka on liitetty toisiinsa varttamalla ja joiden maanalainen osa on juurtunut;

- ii) *Viinintaimien osia*
- a) viininversot: vuoden ikäiset oksat;
 - b) perusrunkopistokkaat vartettaviksi: viiniköynnösten osat, jotka on tarkoitettu muodostamaan vartteiden maanalainen osa;
 - c) varttamisoksapistokkaat: viiniköynnösten osat, jotka on tarkoitettu muodostamaan vartteiden maanpäällinen osa tai vartettaviksi paikan päällä;
 - d) juurrutettavat pistokkaat: viiniköynnösten osat, jotka on tarkoitettu juurtuneiden taimien tuottamiseen,
- C *"Emokasviviljelmillä"*: viiniviljelmiä, jotka on tarkoitettu tuottamaan perusrunkopistokkaita vartettaviksi, juurrutettavia pistokkaita tai varttamisoksapistokkaita,
- D *"Taimitarhalla"*: viiniviljelmiä, jotka on tarkoitettu tuottamaan juurtuneita pistokkaita tai vartteita,
- E *"Peruslisäysaineistolla"*: lisäysaineistoa
- a) joka on tuotettu jalostajan vastuulla lajiketta koskevien säilyttävän valinnan sääntöjen mukaisesti;
 - b) joka on tarkoitettu lisäysaineiston tuottamiseen;
 - c) joka täyttää liitteissä I ja II peruslisäysaineistolle määrätyt edellytykset ja
 - d) josta on todettu virallisessa kokeessa, että edellä mainittuja edellytyksiä on noudatettu.
- F *"Varmennetulla lisäysaineistolla"*: lisäysaineistoa
- a) joka on saatu suoraan jonkin lajikkeen peruslisäysaineistosta tai, jalostajan niin halutessa, peruslisäysaineistoa aikaisemman kasvullisen vaiheen lisäysaineistosta, joka on virallisessa kokeessa täyttänyt peruslisäysaineistolle liitteissä I ja II määrätyt edellytykset;
 - b) joka on tarkoitettu
 - viinirypäleiden tuottamiseen tarkoitettujen taimien tai kasvin osien tuottamiseen, tai
 - viinirypäleiden tuottamiseen;
 - c) joka täyttää liitteissä I ja II varmennetulle lisäysaineistolle määrätyt edellytykset, ja
 - d) josta on todettu virallisessa kokeessa, että se täyttää edellä mainitut edellytykset.
- G *"Vakiolisäysaineistolla"*: lisäysaineistoa
- a) jonka lajikkeet ovat tunnistettavia ja puhtaita;
 - b) joka on tarkoitettu
 - viinirypäleiden tuottamiseen tarkoitettujen taimien tai kasvin osien tuottamiseen, tai
 - viinirypäleiden tuottamiseen;
 - c) joka täyttää liitteissä I ja II vakiolisäysaineistolle määrätyt edellytykset, ja
 - d) josta on todettu virallisessa kokeessa, että edellä mainittuja edellytyksiä on noudatettu.
- H *"Virallisilla toimenpiteillä"*: toimenpiteitä, jotka on toteuttanut
- a) jonkin valtion viranomainen tai
 - b) julkistai yksityisoikeudellinen oikeushenkilö jonkin valtion vastuulla, tai
 - c) valantehnyt luonnollinen henkilö sellaisten lisätehtävien osalta, jotka ovat myös valtion valvonnassa,
- sillä edellytyksellä, että b ja c alakohdassa mainitut henkilöt eivät saa henkilökohtaista etua näiden toimenpiteiden vuoksi.
2. Jäsenvaltiot voivat:
- a) säätää, että lisäysaineiston virallista varmennusta tai vakiolisäysaineiston tarkastusta ei tehdä, jos niiden alueella ei tavallisesti lisätä tai pidetä kaupan lisäysaineistoa;
 - b) säätää väliaikaisena toimenpiteenä tämän direktiivin noudattamisen edellyttämien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten voimaan saattamisen jälkeen, että emokasviviljelmien tai taimitarhojen perustamiseen käytetty lisäysaineisto vastaa tämän direktiivin säännösten mukaisesti varmennettua tai tarkastettua lisäysaineistoa, jos tämä lisäysaineisto on ennen sen käyttöä tarjonnut samat takeet kuin tämän direktiivin mukaisesti varmennettu tai tarkastettu lisäysaineisto.
- 3 artikla
1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että viinin lisäysaineistoa voidaan pitää kaupan ainoastaan:
- jos se on virallisesti varmennettu "Peruslisäysaineistoksi" tai varmennetuksi "lisäysaineistoksi" tai jos kyseessä on virallisesti tarkastettu vakiolisäysaineisto, ja
 - jos se täyttää liitteessä II määrätyt edellytykset.
2. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksia 1 kohdan säännöksistä:
- a) perusaineistoa aikaisemman kasvullisen vaiheen lisäysaineiston osalta;

- b) kokeiden tai tieteellisten tarkoitusten osalta;
- c) valintatyön osalta.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää vartettavien perusrunkopistokkaiden vähimmäispituutta koskevista poikkeuksista (liitteessä II olevan III osan 1 B a alakohta).

4. Komissio voi 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti:

- a) oikeuttaa jäsenvaltiot liitteessä II olevan II osan 1 kohdan määräyksistä poiketen luokittelemaan vakiolisäysaineistolle vartetusta varmennetusta lisäysaineistosta saadut vartteet varmennetuksi lisäysaineistoksi; tämä oikeus myönnetään ainoastaan myöhemmin määriteltäväksi siirtymäkaudeksi ja enintään siihen saakka, kunnes jäsenvaltioilla on käytettävissään riittävästi peruslisäysaineistoa ja varmennettua lisäysaineistoa uusia istutuksia varten;
- b) säätää, että tiettyjen viiniköynnöslajikkeiden lisäysaineistoa voidaan määritetyistä ajankohdista alkaen pitää kaupan ainoastaan, jos se on virallisesti varmennettu "peruslisäysaineistoksi" tai varmennetuksi "lisäysaineistoksi".

4 artikla

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa liitteessä I ja II määritettyjen edellytysten osalta lisäedellytyksiä tai tiukempia edellytyksiä vakiolisäysaineiston varmentamiseksi ja tarkastamiseksi.

5 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on tehtävä luettelo viiniköynnöslajikkeista, jotka sen alueella hyväksytään virallisesti varmennettaviksi sekä tarkastettaviksi vakiolisäysaineistona. Luettelossa on mainittava tärkeimmät morfologiset ja fysiologiset ominaisuudet, joiden avulla lajikkeet voidaan erottaa toisistaan.

2. Lajike hyväksytään varmennettavaksi tai tarkastettavaksi ainoastaan, jos viralliset tai virallisesti valvotut tutkimukset, erityisesti viljelykokeet, osoittavat lajikkeen olevan riittävän yhtenäinen ja pysyvä.

Jos on tiedossa, että lajiketta pidetään kaupan toisessa valtiossa toisella nimikkeellä, tämä nimike on myös merkittävä luetteloon.

3. Hyväksytyt lajikkeet tarkastetaan säännöllisesti ja virallisesti. Jos jotakin varmennukseen tai tarkastukseen hyväksymisen edellytyksistä ei täytetä, hyväksyminen peruutetaan ja lajike poistetaan luettelosta.

4. Luettelosta ja siihen tehdyistä muutoksista on ilmoitettava välittömästi komissiolle, joka tiedottaa niistä muille jäsenvaltioille.

6 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että lajikkeita tarkastettaessa näytteet otetaan virallisesti ja sopivia menetelmiä käyttäen.

7 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että korjuun, pakkaamisen, varastoinnin, kuljetuksen ja kasvatuksen aikana lisäysaineistot on pidettävä erillisinä erinä ja että ne on merkittävä lajikkeen ja tarvittaessa peruslisäysaineiston ja varmennetun lisäysaineiston osalta kloonin mukaan.

8 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että lisäysaineistoa voidaan pitää kaupan ainoastaan riittävän yhtenäisinä erinä ja suljetuissa pakkauksissa tai nipuissa, joissa on 9 ja 10 artiklan mukainen suljinjärjestelmä ja merkintä. Pakkaamisessa on noudatettava liitteen III määräyksiä.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää pieniä lopulliselle käyttäjälle toimitettavia määriä ja ruukuissa, pakkauslaatikoissa ja pahvilaatikoissa kaupan pidettäviä viinejä koskevia poikkeuksia 1 kohdan säännöksistä pakkauksen, suljinjärjestelmän ja merkitsemisen osalta.

9 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että sulkemisesta vastaava henkilö sulkee lisäysaineistopakkaukset ja niput siten, että pakkausta avattaessa suljinjärjestelmä särkyy eikä sitä voida laittaa takaisin paikoilleen.

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että sulkemisesta vastaava henkilö varustaa lisäysaineistopakkaukset ja niput liitteen IV mukaisella ulkopuolisella etiketillä, joka on laadittu jollakin yhteisön virallisista kielistä; sen kiinnitys varmistetaan suljinjärjestelmällä. Peruslisäysaineiston etiketti on valkoinen, varmennetun lisäysaineiston etiketti on sininen ja vakiolisäysaineiston etiketti on tummankeltainen.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että kunkin erän mukaan on liitettävä asiakirja, johon on merkitty etiketin tiedot.

11 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että lisäysaineiston tunnistettavuus varmistetaan korjuusta lopulliselle käyttäjälle toimittamiseen saakka niiden säätämällä tai hyväksy-

mällä virallisella tarkastusjärjestelmällä. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta tämän direktiivin edellytysten noudattaminen varmistetaan kaupan pitämisen aikana vähintään pistokokein toteutettujen lisäysaineiston virallisten tarkastusten avulla.

12 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että peruslisäysaineistoon ja varmennettuun lisäysaineistoon, jotka on virallisesti varmennettu ja joiden pakkaus on suljettu ja merkitty tämän direktiivin säännösten mukaisesti, sekä vakiolisäysaineistoon, jonka pakkaus on suljettu ja merkitty tämän direktiivin säännösten mukaisesti, sovelletaan ainoastaan tässä direktiivissä säädettyjä kaupan pitämisen rajoituksia niiden ominaisuuksien, koejärjestelyjen, merkitsemisen ja sulkemisen osalta.

2. Jäsenvaltiot voivat:

- a) säätää, jos komission 3 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisesti säätämät säännökset eivät ole tulleet voimaan, että tiettyjen viiniköynnöslajikkeiden lisäysaineistoa voidaan pitää kaupan määrittelyistä ajankohdista alkaen ainoastaan, jos on kyse lisäysaineistosta, joka on virallisesti varmennettu peruslisäysaineistoksi tai varmennetuksi lisäysaineistoksi;
- b) rajoittaa lisäysaineiston pitämisen kaupan niiden aluetta koskevan viljelyä käyttöarvon perusteella laadittuun kansalliseen luetteloon kuuluvien lajikkeiden lisäysaineistoon, kunnes yhteinen lajikeluettelo voidaan ottaa käyttöön; muista jäsenvaltioista lähtöisin olevat lajikkeet hyväksytään tähän luetteloon samoin edellytyksin kuin kansalliset lajikkeet.

13 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että yhdessä jäsenvaltiossa varmennetusta peruslisäysaineistosta suoraan saatu ja toisessa jäsenvaltiossa korjattu lisäysaineisto voidaan varmentaa siinä jäsenvaltiossa, jossa peruslisäysaineisto on tuotettu, jos sille on tehty viljelmällä viljelystarkastus, joka täyttää liitteessä I määrätyt edellytykset ja jos virallisessa kokeessa on todettu, että liitteen II edellytyksiä on noudatettu.

14 artikla

1. Peruslisäysaineiston, varmennetun lisäysaineiston tai vakiolisäysaineiston yleisessä saatavuudessa ilmenevien väliaikaisten ja vähintään yhdessä jäsenvaltiossa esiintyvien sekä yhteisössä ylitsepäaseämättömien vaikeuksien poistamiseksi komissio sallii 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen yhden tai useamman jäsenvaltion hyväksyvän pidettäväksi kaupan komission määräämäksi ajaksi lisäysaineistoa, johon sovelletaan lievennettyjä vaatimuksia.

2. Määritetyn lajikkeen lisäysaineiston luokan osalta etiketin väri on sama kuin vastaavalle luokalle säädetty väri ja kaikissa muissa tapauksissa etiketti on ruskea. Etiketissä on aina ilmoitettava, että kyseessä on lievennetty vaatimukset täyttävän luokan lisäysaineisto.

15 artikla

1. Tätä direktiiviä ei sovelleta lisäysaineistoon, joka todistetusti on tarkoitettu vietäväksi kolmansiin maihin.

2. Neuvosto voi määräenemmistöllä komission ehdotuksesta antaa 31 päivään joulukuuta 1969 mennessä säännökset kolmansissa maissa tuotetusta ja yhteisössä kaupan pidettävästä lisäysaineistosta.

16 artikla

1. Yhteisön kokeet tehdään yhteisössä lisäysaineiston laadun arvioimiseksi; jäljempänä 17 artiklassa tarkoitettu komitea tutkii kokeet.

2. Alkuvaiheessa kokeet auttavat yhdenmukaistamaan varmennetun lisäysaineiston varmentamismenetelmiä ja vakiolisäysaineiston tarkastusmenetelmiä tulosten vastaavuuden saavuttamiseksi. Kun tämä tavoite on saavutettu, kokeista laaditaan vuosittain kertomukset, jotka toimitetaan luottamuksellisina jäsenvaltioille ja komissiolle. Komissio asettaa 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ajankohdan, jolloin ensimmäinen kertomus annetaan.

3. Komissio antaa 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen kokeiden tekemiseen tarvittavat säännökset. Kolmansissa maissa tuotettu lisäysaineisto voi sisältyä kokeisiin.

17 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa 14 päivänä kesäkuuta 1966 tehdyllä neuvoston päätöksellä⁽¹⁾ perustetun maataloudessa, puutarhaviilijätyksessä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean, jäljempänä "komitea", käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komiteassa jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

⁽¹⁾ EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2289/66

3. Komission edustaja tekee ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa toimenpiteistä määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan 12 äänen enemmistöllä.

4. Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista enintään yhdellä kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä.

Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin yhden kuukauden kuluessa.

18 artikla

Tämä direktiivi ei vaikuta kansallisen lainsäädännön määräyksiin, jotka ovat perusteltuja ihmisten ja eläinten

terveyden ja elämän suojelemiseen, kasvien suojeluun tai teollisen tai kaupallisen omaisuuden suojelemiseen liittyvistä syistä.

19 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1969. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

20 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 9 päivänä huhtikuuta 1968.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

E. FAURE

LIITE I

KASVUSTOA KOSKEVAT EDELLYTYKSET

I Yleiset edellytykset

1. Kasvusto on lajikkeeltaan tunnistettava ja puhdas.
2. Tuotantopellon tila ja kasvuston kehitysvaihe mahdollistavat lajikkeen tunnistettavuuden ja puhtauden riittävän tarkastuksen.
3. On olemassa mahdollisimman suuret takeet siitä, että istutettaessa peruslisäysaineiston ja varmennetun lisäysaineiston tuottamiseen tarkoitettuja taimikoita ja emokasviljelmää maaperä ei ole vahingollisten organismien, etenkin virusten saastuttamaa.
4. Lisäysaineiston käyttöarvoa vähentävien haitallisten organismien esiintymistä sallitaan mahdollisimman vähän.
5. Kasvustossa ei ole kasveja, joissa on virustautien oireita.
6. Varmennetun lisäysaineiston tuottamiseen tarkoitettujen emokasviljelmien puuttuvien köynnösten osuus ei ole suurempi kuin 5 %; vakioisäysaineiston tuottamiseen tarkoitettujen emoviiniköynnösten osalta osuus ei ole suurempi kuin 10 %. Puuttuvien köynnösten osuus voi poikkeuksellisesti olla suurempi kuin nämä osuudet, jos syynä ovat fyysiset tekijät.
7. Vuosittain on tehtävä vähintään yksi viljelystarkastus; jos asiasta on erimielisyyttä, josta voidaan sopia vaikuttamatta lisäysaineiston laatuun, tehdään toinen viljelystarkastus.

II Erityiset edellytykset

1. Taimitarhoja ei saa perustaa rypäleiden tuottamiseen tarkoitettujen viinitarhojen yhteyteen tai muutamien metrien päähän niistä.
2. Juurtuneiden taimien tai vartteiden tuottamiseen käytettyjen viiniköynnösten osien on oltava lähtöisin tarkastuksessa hyväksytyiltä emokasviljelmiltä.

LIITE II

LISÄYSAINESTOA KOSKEVAT EDELLYTYKSET

I Yleiset edellytykset

1. Lisäysaineiston on oltava lajikkeeltaan tunnistettavaa ja puhdasta; pidettäessä kaupan vakiolisäysaineistoa sallitaan 1 %:n poikkeama.
2. Tekninen vähimmäispuhtaus: 96 %:

Teknisesti epäpuhtaina pidetään:
 - a) kokonaan tai osittain kuivunutta lisäysaineistoa, myös jos sitä on liotettu vedessä kuivumisen jälkeen;
 - b) lisäysaineistoa, joka on pilaantunut, vääntynyt, vahingoittunut, rakeiden tai pakkasen vaurioittama, murskaantunut tai rikkoutunut.
3. Lisäysaineiston käyttöarvoa vähentävien haitallisten organismien esiintymistä sallitaan mahdollisimman vähän.

II Erityiset edellytykset

1. Vartteet:

Peruslisäysaineistolle vartetusta peruslisäysaineistosta ja varmennetulle aineistolle vartetusta perusaineistosta saadut vartteet luokitellaan peruslisäysaineistoksi. Peruslisäysaineistolle vartetusta varmennetusta lisäysaineistosta ja varmennetulle lisäysaineistolle vartetusta varmennetusta lisäysaineistosta saadut vartteet luokitellaan varmennetuksi lisäysaineistoksi. Kaikki muut yhdistelmät luokitellaan vakiolisäysaineistoksi.

2. Viinintaimien osat:

Versot ovat riittävän puutuneita. Puuaineksen ja ytimen suhde on lajikkeelle tavanomainen.

III Kokoluokittelu

1. Perusrunkopistokkaat vartettaviksi, juurrutettavat pistokkaat ja varttamisoksapistokkaat:

A Halkaisija

Pienimmän poikkileikkauksen suurin halkaisija:

a) perusrunkopistokkaat vartettaviksi ja varttamisoksapistokkaat:

aa) kapeimman osan halkaisija:

- i) *Vitis rupestris* ja sen ja lajin *Vitis vinifera* risteytykset 6–12 mm;
- ii) muut lajikkeet 6,5–12 mm;

Lajin *Vitis rupestris* ja sen jalajin *Vitis vinifera* risteytysten osalta, halkaisijaltaan enintään 7 mm, ja muiden lajikkeiden osalta enintään 7,5 mm olevien köynnöksen osien osuus ei saa olla enemmän kuin 25 % erästä;

bb) paksuimman osan halkaisija 14 mm, lukuun ottamatta paikalla vartettaviksi tarkoitettuja varttamisoksapistokkaita. Leikkaus tehdään vähintään 2 cm alimman silmun alapuolelta.

b) juurrutettavat pistokkaat:

kapeimman osan vähimmäishalkaisija: 3,5 mm.

B Pituus

Pituus mitataan alimman solmun alapuolelta, ylin solmuväli on säilytettävä.

- a) perusrunkopistokkaat vartettaviksi: vähimmäispituus 1,05 m;
- b) juurrutettavat pistokkaat: vähimmäispituus 55 cm; lajin *Vitis vinifera* osalta 30 cm;
- c) varttamisoksapistokkaat: vähimmäispituus 50 cm ja vähintään viisi käyttökelpoista silmua.

2. Juurtuneet taimet**A Halkaisija**

Solmuvälin keskeltä, ylimmän version alapuolelta suurimman poikkileikkauksen mukaan mitattu halkaisija on vähintään 5 mm.

B Pituus

Pituus mitataan tyvestä juurten kiinnityskohdasta ylimmän version alaosaan ja on vähintään:

- a) perusrunkojen osalta 30 cm;
- b) muiden juurtuneiden osalta 22 cm.

C Juuret

Kullakin kasvilla on oltava vähintään kolme hyvin kehittyntä ja sopivasti jakautunutta juurta. Lajikkeella 420 A voi kuitenkin olla ainoastaan kaksi hyvin kehittyntä juurta, jos ne ovat vastakkaisilla puolilla.

3. Vartteet

- a) varren pituuden on oltava vähintään 20 cm;
- b) juuret: kullakin kasvilla on oltava vähintään kolme hyvin kehittyntä ja sopivasti jakautunutta juurta. Lajikkeella 420 A voi kuitenkin olla ainoastaan kaksi hyvin kehittyntä juurta, jos ne ovat vastakkaisilla puolilla;
- c) liitos: kullakin kasvilla on riittävä, tasainen ja kiinteä liitos.

LIITE III**PAKKAAMINEN**

Pakkausten ja nippujen koostumus:

Laatu	Määrä
1. Vartteet	25
2. Juurtuneet taimet	50
3. Varttamisoksapistokkaat	100 tai 200
4. Perusrunkopistokkaat vartettaviksi	200
5. Perusrunkojen juurrutettavat pistokkaat ja lajin <i>Vitis vinifera</i> lajikkeet	200 tai 500
6. Muut juurrutettavat pistokkaat	200

*LIITE IV***ETIKETTI****A Vaaditut tiedot**

- a) 1. "ETY-vaatimukset"
- 2. Tuottajan nimi ja osoite tai tunnistusnumero
- 3. Jäsenvaltion varmennus- tai tarkastuselin
- 4. Erän viitenumero
- 5. Vartteista perusrunkojen ja varttamisoksapistokkaiden osalta lajike ja tarvittaessa kloonin
- 6. Luokka
- 7. Tuotantomaa
- 8. Määrä
- 9. Pituus — vartettavien perusrunkopistokkaiden osalta, jos jäsenvaltio myöntää poikkeuksia vähimmäispituuksista (3 artiklan 3 kohta).
- b) "Juurtuneesta lisäysaineistosta" ja "juurtuneista vartteista" riittävät a alakohdan 1, 2, 5, 6 ja 7 alakohdassa tarkoitetut tiedot.

B Vähimmäiskoko

- a) artettavien perusrunkopistokkaiden, varttamisoksapistokkaiden ja juurrutettavien pistokkaiden osalta 110 mm × 67 mm;
 - b) Juurtuneiden taimien ja vartteiden osalta 80 mm × 70 mm.
-